

Jak zpochybnit prezidentské heslo

Jiří Jaroš Nickelli, ČSBS, Boskovice – ČSOL Brno

Všichni známe heslo prezidentské standarty, jež vlaje od počátku vzniku samostatného československého státu nad Pražským hradem. Je to okřídlené heslo „Pravda vítězí“. Dnes se zdá, že i toto heslo – jeden ze symbolů naší republikánské státnosti – lze zpochybňovat. Otázka však zní – je takové zpochybňování oprávněné?

Čtenář se jistě zarazí a zeptá se – kdopak toto heslo zpochybňuje? Je vůbec někdo v naší republice, kdo by je zpochybnil?

Pravdaže je! Ve své nové knize „Smrt v sametu“ (Darus, Praha 2012, ISBN 978-80-87423-38-7), na stranách 176 až 178, pan emeritní úředník Kanceláře prezidenta republiky, vážený pan Petr P. Hájek tak učinil velmi vehementně.

Pan Petr P. Hájek vydal pod citovaným titulem dílo jistě velice konfrontační, výbušné, provokativní, bořící řadu mýtů táhnoucích se našimi staršími i novějšími dějinami, a to z pozice pravověrného katolicismu, na což má samozřejmě plné právo. Navíc kniha pana Petra P. Hájka přináší netradiční pohledy na řadu společenských otázek naší české komunity, které mohou právě pro svou neotřelost a často velmi věcnou argumentaci nabourat řadu tradičních klišé v naší polistopadové společnosti. Destrukční úloha V. Havla je například rozebrána výstižně a trefně... Autor navíc zasazuje naše poměry do celosvětového kontextu, jež chápe jako svár křesťanských utlačovaných komunit (rozuměj především katolických zemí) s údajnou „vševládou různých zednářských“ a jiných seskupení, která podle něj klopýtavě a často katastroficky „řídí dějiny“ nejméně od Velké francouzské revoluce. Tuto dějinnou katastrofu pak autor spojuje i s ním chápanou apokalypsou, která má být naplněna podle Janovy zvěsti jako naplnění Božího plánu. Nic proti této vizi, neboť lidstvo (naštěstí) nemá patent ani na přírodu a nemůže nijak ovlivňovat plány Stvořitele. Proti tomu snad nemohou věřící křesťané – ani věřící různých denominací – mít celkem námitek. Námítky mohou vznášeti naši bratři ateisté, jednak z pohledu současné vědy, jednak z pohledů jim vlastních – na což by měli mít stejné právo, jak by uznal i svobodomyšlný věřící Voltaire. Nehodlám tu rozebírat závěry a stanoviska knihy pana Petra P. Hájka.

Jako člen historicko-dokumentační komise našeho Svazu však musím zaujmout historické stanovisko k tvrzení Petra P. Hájka o hesle prezidentské standarty „Pravda vítězí“. *Pan Petr P. Hájek totiž ve svém díle tvrdí – toto heslo je mystifikace Tomáše Garriguea Masaryka!* Podle Petra P. Hájka TGM prý odstranil z hesla přívlastek „Boží pravda vítězí“, a to prý zcela záměrně. Potvrdil prý tak první záměrnou mystifikaci, které se prý dopustili husité, když z Husova citátu „Super Omnia vincit Veritas“ („Boží pravda vítězí nade vším“, či „Boží pravda vše přemáhá“ dle Hájkova překladu) vypustili onen přívlastek „Boží“. TGM prý záměrně prohlásil – pokračuje ve stopách Palackého – husitství za vrcholnou éru českých dějin, což podle P. P. Hájka je hluboká nepravda. TGM prý totiž podle Hájka ještě nemohl učinit ateismus státním náboženstvím, jako v tehdejší SSSR (!). Proto zvolil mírnou cestu vytvoření nové československé církve, která ho přežila – a to prý i díky bolševickému převratu roku 1948...

Pak prý toto Masarykovo heslo obohatil Václav Havel svým sloganem o pravdolásce vítězíci nad lžiněnavistí. Tuto věc na tomto místě nerozebírám. Věnuji se pouze původu hesla prezidentské standarty.

Heslo „Pravda vítězí“ – „Veritas vincit“ na prezidentské standartě není autorským dílem T. G. M.! Prezident Masaryk použil již hotové heslo našeho panovníka Jiřího z Kunštátu a z Poděbrad. Nevypracoval žádné krácení citátu z Husových prací. Dokládá to i pamětník života a práce T. G. M. profesor Jiří Syllaba, jehož otec prof. Ladislav Syllaba se s prezidentem Masarykem stýkal jako jeho osobní lékař. Jiří Syllaba ve své monografii „Mé vzpomínky na presidenta T. G. Masaryka“ (Maxdorf, Praha 1997, ISBN 80-85800-52-7), na str. 20 až 21 cituje dopis svého otce o

společné cestě TGM a Ladislava Syllaby na Capri a do Říma v r. 1921. Prof. Syllaba starší uvádí ve svém dopise o návštěvě v hotelu na Capri toto:

„Jinak snídáme a obědváme, president, Dr. Alice a já, na porcelánu našem - **na každém talíři se na nás dívá znak naší republiky s heslem Jiřího z Poděbrad „Pravda vítězí“.** Ze střechy naší vily vlaje naše vlajka, vlajka republiky československé.“

Ve světle tohoto přímého svědectví pak musíme teze pana P. P. Hájka o vyprázdněném hesle prezidentské standardy T. G. Masarykem odmítnout jako nepravdivý fabulát. T. G. M. nic nevykrátil, nic neupravil – převzal hotové heslo panovníka nazývaného husitský král. Pan Hájek jako příznivec monarchie, kterou by chtěl nahradit naši republiku, kterou pokládá za odchylku našich dějin, by měl opravit svou tezi o autorovi hesla „Pravda vítězí“ T. G. M. – a napadnout přímo autora tohoto hesla, českého panovníka Jiřího Poděbradského!

Pan Hájek zapomíná, že samostatný český stát po 300 letech habsburského vládnutí a pobělohorských pořádků nevybojoval katolicismus, ale legie pod vedením trojhvězdí T. G. M – Beneš – Štefánik. Pan Hájek zapomíná, že kdyby toho nebylo, nebyla by ani dnešní Česká republika. Nenastoupil by ani prezident Klaus, jehož on byl státním úředníkem. (A jenž hájil republikánskou, nikoli monarchistickou státnost!)

„Co by bylo, kdyby nevznikla republika“ – nepatří do historie, nýbrž do filosofie dějin. Nebo – hůře – do pavědy, kterou někteří nesmyslně nazývají „alternativní historie“. Nebo do pavědeckých výkladů politruků všech typů – od nacistů až po rakouské a naše monarchisty, neustále oplakávající zbořenou monarchii a soustavně hrubě klnoucí naší republice.

Heslo „Pravda vítězí“ nepotřebuje pavědecké výklady. Je to součást naší republikánské tradice, kterou se snaží neustále bourat naši nepřátelé – monarchisté – zejména habsburkisté, sudetofilové, fašisté, nacisté i někteří skalní stalinoepigoni. Nakonec jen poznámka na margo našich monarchistů. Nevím, proč se tak úporně snažili propagovat na český trůn potomky Habsburků – nejenáviděnější dynastie v českých zemích. O tom neexistuje diskuze. Teoreticky měli na výběr jiné, nám přijatelnější dynastie, dokonce i ze slovanského prostředí! Zdá se, že naši monarchisté se prostě nikdy nepoučili a téměř ničemu se nenaučili. Třeba se časem zlepší...??? My ovšem tvrdíme – republika, dílo našeho lidu, musí pokračovat, a po přejití vichřic hněvu a loupeží se dle díky Komenského musí vláda jeho věcí navrátit do rukou lidu.

Honorář na Fond N. O. Autor je věřící husita.